



# full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† JOAN JOSEP OMELLA OMELLA  
Arquebisbe de Barcelona



## Patró de periodistes i comunicadors

Se celebra aquest diumenge la festivitat de Sant Francesc de Sales, patró de comunicadors i periodistes. La seva fina intuïció el va fer un avançat al seu temps, posant en marxa les xarxes socials del segle XVII. La seva predicació de masses es va veure impossibilitada pels efectes de la Reforma i el rebuig de les comunitats protestants. La seva estratègia per donar a conèixer el seu missatge va consistir a imprimir petits pamflets i distribuir-los per sota de la porta de totes les llars. Els seus pensaments van arribar a un gran col·lectiu de persones impactant de manera individual en un circuit establert porta a porta. Aquesta autèn-

tica revolució es va produir gràcies a l'ús d'aquell nou invent que era la impremta, apareguda uns anys abans. Sense la tecnologia no ho hauria aconseguit.

Els temps han canviat i nous mètodes de comunicació han emergit, i per això avui hem de plantejar-nos, com ho va fer sant Francesc de Sales, camins nous per fer arribar eficaçment l'Evangeli per mitjans que siguin fàcils d'utilitzar i que aconseguixin una àmplia difusió.

El mitjà és important però el missatge és l'essència. Comunicar el misteri de Crist requereix dues habilitats comunicatives: expressar-se des de l'au-

tenticitat de cadascú i disposar d'un espai adequat per fer ressonar la Bona Nova. Com anunciar la Paraula i fer-ho amb tot el seu significat? Com encarnar en el llenguatge i en la narració el missatge de l'Evangeli perquè provoqui una transformació en cada un dels receptors? Com aconseguir que aquest missatge arribi a qui ho necessita i a qui cerca una paraula d'ajuda o de consol?

A vegades es pot escriure un gran tractat, a vegades n'hi ha prou amb una comunicació directa amb els comunicadors o periodistes per poder compartir en uns minuts d'interacció el que és essencial del missatge en un

article, un contingut al web, una piulada, un espai radiofònic, un vídeo a YouTube... Crec que quan celebrem la festa del patró, hem de ressaltar l'oportunitat que ens ofereixen els mitjans de comunicació de conèixer i intercanviar punts de vista on l'Església és un actor social que interactua per poder compartir el que és essencial del missatge de Crist.

Ens ho deia el papa Francesc en el seu missatge per a la XLIX Jornada Mundial de les Comunicacions Socials: «El repte que avui se'ns proposa és, per tant, tornar a aprendre a narrar, no simplement a produir i consumir informació. Aquesta és la direcció cap a la qual ens empenyen els potents i valuosos mitjans de comunicació contemporanis.»

La nostra comunicació ha de ser autèntica, veraç, senzilla, fàcil d'entendre i portadora de la Bona Notícia. Així ho entenem i així esperem arribar a veure acomplida una divisa important per als comunicadors: que els vostres llavis expressin la veritat i els vostres cors es facin paraula. Neix llavors des del cor el significat profund i vital de la comunicació que ens uneix, de la informació que ens ajuda, de la fe que s'encén en una paraula oportuna i plena.



ENTREVISTA

## Parelles mixtes



JORDI GIRÓ

*Les parelles mixtes islamocristianes: un amor transgressor que posa a prova prejudicis i fronteres* (Ed. Claret), és un llibre d'Ahmed Benallal i Jordi Giró que ofereix reflexions i testimonis, documents pastorals i legals, a més d'experiències d'associacions, bibliografia, pel·lícules..., per poder tenir una primera informació sobre la temàtica. La finalitat és «incitar a parlar-ne desapassionadament».

### Quines dificultats es troba una parella mixta?

La *mixitat* no és només religiosa, és també cultural, sociològica, de costums, sovint econòmica o de classe social, i sempre de caire individual. És imprescindible identificar cadascun d'aquests plans i no barrejar-los. Cadascú parteix d'una *cultura* familiar que és el fruit d'un puzzle de diverses identitats.

### Com viu la fe una parella musulmano-cristiana?

Christian de Chergé deia que hem d'aprendre que «dir Déu altrament no significa pas dir un altre Déu; llavors podem rebre la diferència com la fe mateixa, o sia, com un do de Déu». Idealment, doncs, cadascú hauria de respectar exquisidament l'opció de l'altre i transmetre als fills aquesta mateixa actitud d'obertura. Si aquest respecte no es dona, les diferències poden esdevenir ocasió de controvèrsia irreparable.

### Quin camí queda per recórrer des del cristianisme?

Gairebé està tot per fer. És obvi que tenim plantejat un repte monumental: assumir i incloure positivament en la vida social la gran diversitat de cultures i religions amb les quals convivim. Cada cop serà més gran i no podem pas aturar-la, per més que ens parapetem en posicions xenòfobes o enyoradisses d'un uniformisme que mai més no es tornarà a donar. I no és només un repte cultural. És un repte sobretot espiritual. Viure la fe entre creients de diverses religions demana una maduresa i una nova espiritualitat de frontera que està per desplegar.

Òscar Bardaji i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ  
Secretari general de la FECC

## Retorn al Pare

Un jove de vint-i-escaig anys, educat cristianament en la infantesa, es va anar allunyant de la fe en l'adolescència. Fa uns mesos, després d'un temps de molta buidor, de tocar fons, de buscar sentit a la vida en les satisfaccions superficials immediates i en les evasions de la pròpia realitat —algunes amb dificultats per refer camí—, va iniciar un procés de retorn. Sentint-se sol, sense possibilitat de comunicar-se amb els amics i amigues ocasionals, mirant la vida amb excessiva ironia (ratllant el cinisme) i veient que la seva salut començava a ressentir-se'n, va decidir canviar de registre després de molts dubtes i diversos intents.

Unes converses amb un vell amic de la infantesa que feia anys que no veia i que l'escoltà molt i callà més, un monòleg interior que, en una nebulosa, li demanava un nou horitzó, així com una xerrada amb el pare en què es va convèncer que els pares patien i l'estimaven, van fer que encetés un nou procés vital. Un dia entrà en una església i s'hi va estar una estona. Va sentir pau enmig del silenci que l'agombolava. Hi tornà dies després. La tercera vegada va pensar en Jesús: feia anys que el tenia arraconat. Va recuperar un Nou Testament que havia utilitzat a la

classe de religió, a l'ESO. Obrí l'evangelí de Lluc i s'aturà en el text: «No he vingut a cridar els justos a convertir-se, sinó als pecadors» (Lc 5,32). L'endemà tornà a l'església. Després d'una estona de silenci, encetà una pregària que acabà en un parenostre, un parenostre retrobat, el parenostre que li havia ensenyat la mare. En la següent visita a l'església, s'acostà al confessorari, entrà i s'assegué. No sabia com començar, però una força interior el movia a retornar al Pare i esgranà una pregària d'acció de gràcies i de petició de perdó... La consciència de buidor, el desig de sentit, l'enyor de Déu... i l'acció de la gràcia. Déu passa i torna a passar per les nostres vides fins al moment que sabem aturar-nos i dir-li: «Pare, em sap greu d'haver-vos ofès, em dol aquest allunyament». «Un esperit que es penedeix, tu, Déu meu, no el menysprees» (Sl 51,19).

Experimentada la misericòrdia de Déu, recuperada la criatura neta i lliure, el testimoni de l'amor de Déu obre pas al goig, a la pràctica del bé, a la pau, a la netedat de cor..., al camí de la benaurança. Benaurat «em sap greu...» que ens permet de rebre l'abraçada de Déu Pare, que ens perdona sempre!

HECHOS DE VIDA

MN. JOSEP MARIA ALIMBAU

## Saber convertir una ofensa en don

—«No ofende quien **quiere...** sino quien **se deja** ofender. Quien, **vacío** de *virtudes* y **lleno** de *amor propio*, siente hasta el tuétano de sus huesos la mordida de la ofensa, de la humillación... y no sabe qué hacer con ellas.

—A los **seguidores** de **Jesús**, nos dicen Mateo, Marcos y Lucas que: «**Uno ha de negarse a sí mismo**». Por tanto, sabemos que una ofensa, un agravio, una injuria... pueden convertirse en un **don**, en **gracia**, en **algo** hermoso y admirable que, después, nos dejará: **paz, contento, alegría, bienestar, felicidad**.

San Alfonso de Liguorio cita a Tomás de Kempis: «El verdadero **humilde** se desprecia a sí mismo, y **desea ser despreciado** también de los demás». Esto es lo que tanto recomendó Jesucristo que hiciésemos a ejemplo suyo: «Aprended de mí, que soy **manso y humilde de corazón**». «Quien **se irrita, no vive**, cuando le **desprecian** manifiesta que es **humilde** con la **boca, no de corazón**.»

S. Ignacio de Loyola enseñaba: «La **humildad** es un **gozarse** de todo lo que conduce a **despreciarnos** a nosotros mismos». Notad la palabra: «**Gozarse**.»

Es el vencimiento propio por amor a Jesús.

## Lectures missa diària i santoral

**25. □ Dilluns (lit. hores: 3a setmana)** [Ac 22,3-16 (o bé: Ac 9,1-22) / Sl 116 / Mc 16,15-18]. Conversió de sant Pau, apòstol, camí de Damasc (Fets 9,1-22). Sant Bretanió, bisbe; santa Elvira, vg. mr.

**26. □ Dimarts** [2Tm 1,1-8 (o bé: Tt 1,1-5) / Sl 95 / Mc 3,31-35]. Sant Timoteu, bisbe d'Efes, i sant Titus (o Tet), bisbe de Creta, deixebles i col·laboradors de Pau (s. i). Santa Paula (o Pola), viuda, deixebra de sant Jeroni; sants Robert, Alberic i Esteve, abats de Cîteaux.

**27. ■ Dimecres** [2Sa 7,4-17 / Sl 88 / Mc 4,1-20]. Santa Àngela Mèrici (1470-1540), vg., fund. ursulines (Brèscia, 1535). Sant Enric d'Ossó i Cervelló (Vinebre, Ribera d'Ebre, 1840 - Gilet, València, 1896), prev., fund. de les teresianes (STJ). Sant Vitalià, papa (657-672); sant Emeri o Mer, abat de Banyoles; sant Julià, bisbe de Burgos.

**28. □ Dijous** [2Sa 7,18-19.24-29 / Sl 131 / Mc 4,21-25]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

**29. ■ Divendres** [2Sa 11,1-4a.5-10a.13-17 / Sl 50 / Mc 4,26-34]. Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). Sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena. Beat Manuel Domingo i Sol (Tortosa 1836-1909), prev., fund. dels Operaris diocesans (OD). Sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, vg. carmelitana.

**30. ■ Dissabte** [2Sa 12,1-7a.10-17 / Sl 50 / Mc 4,35-41]. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); sta. Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; st. Mucià-Maria Wiaux, rel. La Salle.

**31. ■ † Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.)** [Jr 1,4-5.17-19 / Sl 70 / 1Co 12,31-13,13 (o bé: 13,4-13) / Lc 4,21-30]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fundador congregacions salesianes (SDB), patró del cinema. Santa Marcel·la, viuda.







## DIUMENGE III DE DURANT L'ANY

### Lectura del llibre de Nehemies (Ne 8,1-4a,5-6,8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei.

Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit, perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu». Perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengeu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res que la diada d'avui és santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

### Salm responsorial (18)

R. *Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.*

És perfecta la llei del Senyor, / i l'ànima hi descansa; / és ferm el que el Senyor disposa, / dona seny als ignorants. R.

Els preceptes del Senyor són planers, / omplen el cor de goig; / els manaments del Senyor són transparents, / il·luminen els ulls. R.

Venerar el Senyor és cosa santa, / es manté per sempre; / els determinis del Senyor són ben presos, / tots són justíssims. R.

Les paraules que em surten dels llavis / i els pensaments que el meu cor medita, / que us siguin agradables, Senyor, / penyal meu, redemptor meu. R.

### Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,12-30)

(Versió abreujada: 1Co 12,12-14.27)

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts.

Doncs bé, vosaltres sou el cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

### ✠ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

(Lc 1,1-4;4,14-21)

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.

En aquell temps Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava en les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungut per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor». Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Esriptura.»

### Lectura del llibre de Nehemias (Ne 8,1-4a,5-6,8-10)

En aquellos días, el sacerdote Esdras trajo el libro de la Ley ante la asamblea, compuesta de hombres, mujeres y todos los que tenían uso de razón. Era mediados del mes séptimo. En la plaza de la Puerta del Agua, desde el amanecer hasta el mediodía, estuvo leyendo el libro a los hombres, a las mujeres y a los que tenían uso de razón. Toda la gente seguía con atención la lectura de la Ley.

Esdras, el escriba, estaba de pie en el púlpito de madera que había hecho para esta ocasión. Esdras abrió el libro a la vista de todo el pueblo —pues se hallaba en un puesto elevado— y, cuando lo abrió, toda la gente se puso en pie. Esdras bendijo al Señor, Dios grande, y todo el pueblo, levantando las manos, respondió: «Amén, amén.» Después se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra.

Los levitas leían el libro de la ley de Dios con claridad y explicando el sentido, de forma que comprendieron la lectura. Nehemías, el gobernador, Esdras, el sacerdote y escriba, y los levitas que enseñaban al pueblo decían al pueblo entero: «Hoy es un día consagrado a nuestro Dios: No hagáis duelo ni lloréis.» Porque el pueblo entero lloraba al escuchar las palabras de la Ley. Y añadieron: «Andad, comed buenas tajadas, bebed vino dulce y enviad porciones a quien no tiene, pues es un día consagrado a nuestro Dios. No estéis tristes, pues el gozo en el Señor es vuestra fortaleza.»

### Salmo responsorial (18)

R. *Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.*

La ley del Señor es perfecta / y es descanso del alma; / el precepto del Señor es fiel / e instruye al ignorante. R.

Los mandatos del Señor son rectos / y alegran el corazón; / la norma del Señor es límpida / y da luz a los ojos. R.

La voluntad del Señor es pura / y eternamente estable; / los mandamientos del Señor son verdaderos / y enteramente justos. R.

Que te agraden las palabras de mi boca, / y llegue a tu presencia el meditar de mi corazón, / Señor, roca mía, redentor mío. R.

### Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Co 12,12-30)

(Versión abreviada: 1Co 12,12-14.27)

Hermanos: Lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu. El cuerpo tiene muchos miembros, no uno solo.

Pues bien, vosotros sois el cuerpo de Cristo, y cada uno es un miembro.

### ✠ Lectura del santo evangelio según san Lucas

(Lc 1,1-4;4,14-21)

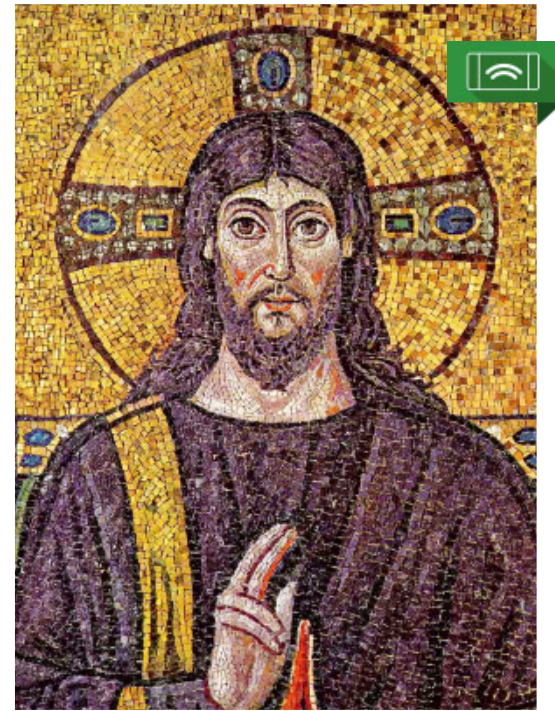
Excelentísimo Teófilo: Muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han verificado entre nosotros, siguiendo las tradiciones transmitidas por los que primero fueron testigos oculares y luego predicadores de la palabra. Yo también, después de comprobarlo todo exactamente desde el principio, he resuelto escribirte los por su orden, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido.

En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Nazaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el libro del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungido. Me ha enviado para anunciar el Evangelio a los pobres, para anunciar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista. Para dar libertad a los oprimidos; para anunciar el año de gracia del Señor.» Y, enrollando el libro, lo devolvió al que le ayudaba y se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos fijados en él. Y él se puso a decirles: «Hoy se cumple esta Escritura que acabáis de oír.»

## COMENTARI

ORIOI TUÑÍ, SJ

# Programa de l'actuació de Jesús segons Lluc



Avui encetem la lectura seguida de Lluc en el cicle C que ens acompanyarà en el temps ordinari fins a la fi de l'any litúrgic, amb un doble text de Lluc. Primer amb la dedicatòria de l'autor a Teòfil que, en qualsevol cas, representa els lectors de l'evangeli (*Teòfil vol dir el qui estima Déu*). Després, amb una de les poques escenes de Marc que Lluc ha canviat de lloc, una escena que Lluc deu valorar molt perquè l'ha posada a l'inici de l'activitat pública de Jesús: és la visita de Jesús al seu poble, Natzaret, que Marc no presentarà fins ben avançat el ministeri galileu de Jesús.

El primer fragment, la dedicatòria, és també una declaració d'intencions. L'autor pretén ordenar les tradicions sobre Jesús que ha anat recollint. L'evangeli de Lluc —ja ho sabem però convé recordar-ho— és un assemblatge de Marc i d'una altra font que Lluc comparteix amb Mateu (Q). I vol fer-ho de forma ordenada i entenedora. La finalitat és que el lector s'adoni de la solidesa dels ensenyaments que ha rebut. Situa el lector de cara al tarannà que ha de presidir la lectura de Lluc: aprofundir i consolidar la fe, una obra que interpel·la el lector.

El segon fragment que llegim avui, tot i tenir el seu punt de partença en Mc 6,1-6, és una escena molt elaborada i aprofundida per Lluc. Els mitjans utilitzats són palesos. Solemnitat de la presentació: Jesús va a la sinagoga del seu poble i s'aixeca a llegir un fragment ben significatiu del profeta Isaïes. Després de plegar el volum i asseure's, la narració subratlla que els qui eren a la sinagoga tenien els ulls fits en Jesús. El text es clou amb una observació clau: la profecia de Jesús s'acompleix «avui». Vet aquí com es presenta el programa de l'actuació de Jesús: unció de Jesús per l'Esperit que el porta a evangelitzar els pobres, a alliberar els captius, a tornar la vista als cecs i a posar en llibertat els oprimits. El llibre dels *Fets dels apòstols* ho diu delicadament: «Va passar fent el bé i guarint a tots els qui estaven oprimits pel diable» (Ac 10,38).



## AGENDA

# Activitats del senyor arquebisbe

**Dilluns 25, a les 13.15 h.** Celebració de l'eucaristia a la parròquia de Sant Francesc de Sales, en la festa del sant patró dels periodistes. Tot seguit, a les 14 h, participarà en una trobada amb els principals periodistes i responsables de mitjans de comunicació de Barcelona.

# Actes i conferències

**IX Jornades d'Ètica i Món Contemporani.** Tema: «Una nova economia. Més enllà de l'oferta i la demanda». A la Facultat de Teologia de Catalunya, dies 8 i 9 de febrer (19-20.45 h). Organitza: Seminari de Doctrina i Acció Social de l'Església (SEDASE). Info: FTC, t. 934 534 925.

**Mirall de vida. Una lectura quotidiana de l'Evangelí.** Dilluns 25 de gener (19 h), presentació d'aquest llibre de Gabriel Magalhães, a l'Auditori de la Fundació

Joan Maragall (c/ València 244, 1r). Hi intervindran: Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar de Barcelona, Josep M. Carbonell, president de la FJM, i l'autor.

**Cafè Teològic.** Diumenge 31 de gener (19.30 h), a la Pquia. Puríssima Concepció (c/ Llúria, 70). «Convivència o matrimoni?», a càrrec de Giorgio Chevallard, membre de l'Associació Cultural Charles Péguy.

**Recés de Quaresma.** De divendres 29 (al vespre), a dissabte 30 de gener, organitzat per l'Obra d'Exercicis Parroquials, a càrrec de Mn. Ignasi Fuster, rector de St. Pere del Masnou. A les Religioses Franciscanes de Tiana. Inscripcions: t. 933 011 626 / 934 576 552, dill., dime. i div. (10-13 h).

**Cripta de l'Església de Pompeia** (av. Diagonal, 450). Dilluns 25 de gener (19.30 h), pregària ecumènica de cloenda de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians. Div. 29 de gener (20 h), pregària contemplativa amb cants de Taizé.

**Reial Santuari de Sant Josep de la Muntanya.** Celebració dels set diumenges dedicats a sant Josep. Del 31 de gener al 13 de març. Eucaristies: 11, 12, 13 i 19.30 h. Els dolors i goigs es preguen abans de cada Eucaristia. A les 17.45 h, exposició del Santíssim,

Vespres i exercici solemne dels set diumenges, predicats per fra Jordi Gil, carmelita. Informació: t. 932 840 500.

**«Ciència i mística».** Dijous 28 de gener (20 h), conferència a càrrec de David Jou, físic i poeta, organitzada pels frares caputxins de Catalunya. Al c/ Riera de Sant Miquel, 1 bis.

**«La presència franciscana a Terra Santa. Història i situació actual».** Conferència del P. Arterio Vítors, ofm, exvicari de la Custòdia de Terra Santa. Dia 2 de febrer (18 h), al convent dels franciscans (c/ Santaló 80). Dia 3 de febrer (19.30 h), a la Facultat de Teologia (c/ Diputació, 231).

# Cursos

**Claus de lectura de la Bíblia.** «Bíblia i cultura: cinc mirades», organitzat per la Fundació Joan Maragall. Dijous 28 de gener, «Traces bíbliques en la meua poesia», amb Narcís Comadira. Dijous 4 de febrer, «Il·luminat per La Bíblia», amb Perico Pastor. Dijous 11 de febrer «Som fills d'Abraham i de Parmènides», amb Pere Lluís Font. Dijous 18 de febrer «L'art que ens ajuda a llegir La Bíblia», amb Joan Ferrer. Dijous 25 de febrer «Els sabers de La Bíblia: Déu, humanitat,

natura», amb David Jou i Armand Puig. Coordinador: Pere Lluís Font. A l'Auditori de la Fundació Joan Maragall (c/ València, 244). Totes les sessions seran a les 19 h.

# Llibres



**El nom de Déu és Misericòrdia.** Aquest és el títol del llibre, de 132 pàgines, que recull la conversa del papa Francesc amb el periodista italià Andrea Tornielli, sobre el tema de l'Any Sant de la Misericòrdia. El llibre es publica en vint idiomes, entre els quals hi ha el català (Columna Edicions) i el castellà (Editorial Planeta). Va fer la presentació el cardenal Pietro Parolín, secretari d'Estat. També participà en la presentació, entre altres, el cineasta Roberto Benigni, el qual, amb la ironia que el caracteritza, va dir: «Francesc està empenyent l'Església vers un lloc que gairebé havíem oblidat, vers Jesucrist i vers l'Evangelí.»



## CARTA DOMINICAL

† JUAN JOSÉ OMELLA OMELLA  
Arzobispo de Barcelona

# Patrono de periodistas y comunicadores

Se celebra este domingo la festividad de San Francisco de Sales, patrono de comunicadores y periodistas. Su fina intuición le hizo ser un avanzado a su tiempo, poniendo en marcha las redes sociales del siglo XVII. Su predicción de masas se vio imposibilitada por los efectos de la Reforma y el rechazo de las comunidades protestantes. Su estrategia para dar a conocer su mensaje consistió en imprimir pequeños panfletos y distribuirlos por debajo de la puerta de todos los hogares. Sus pensamientos llegaron a un gran colectivo de personas impactando de manera individual en un circuito establecido puerta a puerta. Esta auténtica revolución se pro-

dujo gracias al uso de aquel nuevo artificio que era la imprenta, aparecida muy pocos años antes. Sin la tecnología no lo hubiera logrado.

Los tiempos han cambiado y nuevos modos de comunicación han emergido, y por ello hoy debemos plantearnos, como lo hizo san Francisco de Sales, caminos nuevos para hacer llegar eficazmente el Evangelio por medios que sean fáciles de utilizar y que consigan una amplia difusión.

El medio es importante pero el mensaje es la esencia. Comunicar el misterio de Cristo requiere dos habilidades comunicativas: expresarse desde la autenticidad de cada uno y disponer de un espacio adecuado

para hacer resonar la Buena Nueva. ¿Cómo anunciar la Palabra y hacerlo con todo su significado? ¿Cómo encarnar en el lenguaje y en la narración el mensaje del Evangelio para que cause una transformación en cada uno de los receptores? ¿Cómo conseguir que éste llegue a quién lo necesita y a quién busca una palabra de ayuda o de consuelo?

A veces se puede escribir un gran tratado, a veces basta una comunicación directa con los comunicadores o periodistas para poder compartir en unos minutos de interacción lo esencial del mensaje en un artículo, un contenido en la web, un tuit, un espacio radiofónico, un vídeo en You

Tube... Creo que al celebrar la fiesta del patrono, debemos realzar la oportunidad que nos ofrecen los medios de comunicación de convivir e intercambiar puntos de vista donde la Iglesia es un actor social que interactúa para poder compartir lo esencial del mensaje de Cristo.

Nos lo decía el papa Francisco en su mensaje para la XLIX Jornada Mundial de las Comunicaciones Sociales: «El desafío que hoy se nos propone es, por tanto, volver a aprender a narrar, no simplemente a producir y consumir información. Esta es la dirección hacia la que nos empujan los potentes y valiosos medios de comunicación contemporáneos.»

Nuestra comunicación debe ser auténtica, veraz, sencilla, fácil de entender y portadora de la Buena Noticia. Así lo entendemos y así esperamos llegar a ver cumplida una divisa importante para los comunicadores: que vuestros labios expresen la verdad y vuestros corazones se hagan palabra. Nace entonces desde el corazón el significado profundo y vital de la comunicación que nos une, de la información que nos ayuda, de la fe que se enciende en una palabra oportuna y plena.